Varchi poesie ital. lat.

N. 87. 88

I

Ad Gerardum Spinam

R.

Quod fecit, facturus erat Bene SPINA, per ovbem
Nam totum melius nusq̃ habitura fuit.
Nec mage iocundum poterat nacc LAURA habere
Deliticum, nec Lanè à melione viro.

B. Lanciius

Questa
Consiglia
Mattina
Chupo
e
et ideo et Deny
Creatore
mio
Tamaro

Ut lepus hic matris properabat ad ubera chara,
Sic VARCHI ad nostras ĩit celer ustrõ manus.
Quid nam facturũ credas, si forte putasset
Se LAVRAE munus mancipiumq fore!

Gerar.

Guõ: da corela
Dnõ Alexan̄
del serra

87 Vesta

Si te velim cantare Bacci, non satis
Multa esse noui, quę latino nomina
Sermone sunt, laudes ut æquarent tuas.
Verùm quid hæc ad te? satis nam sola te
Virtus, satis laudat, facitq; nomina.

quod mea

2

Varchi

Ad Marium Columnam

MARI Martis Amor, deinq; Phœbi
Quod nuper Latiam Etiam Minervam
Iam belle, ac bene, tamq; sæpe iungas
Hodiernoq; Apollini Etrusco, vt undequaque,
Ex lauro, et Hedera, ex virente mirto
Insignem triplici decore Coronis
Compones tibi p triphrem coronam;
Si te medicus adiuvet, vel melter
Vt te semper amari, amo, atq; amabo,
Gratulor tibi, gaudeoq; nobis.

3

Il mio fermo desio vien dalle stelle

Quam sacer è puro dederat Mendotius auro,
Vidit, et admouit Cynthius os patera.
Fictilibus dicens alij mea flumina Vates,
Ambrosiam diti Varchius ore bibat:

Momus interveteres Dijos jeis Dete Vetori
Nim secerat quem se superstitio
Cyrcen instituta Diadem, Romumq; nocem
Cob, et Maleiserum, Eculit aña ides
Extemplo innumeros tellus dedit improba Momos
Sperne, malo Momos signitur ingenio
Sis omnis tam ere, et te un sigt Momos
Momis es sperus tomlavere beas!
Ite igitur Momi edabent, Dei esse reliquo
Hac etiam si quam dies capere materiam.

Cum patria cupere, et in hac modestia Vates
Sorcorum fastus efficere imaginis sui,
Vt accedant homines dicos, gesta ~~tuos~~ virorum
Pectoraq; vt virtus semula solicitet.
Ecce est tot. hisq; senescere memorabat
Desierant pulchra laudibus efficere
Grande senex Iuvenum, nam te Deus viderit.
Vilitas tua, dum nostra Deo hac hic
Non poterant mentem vehicare benevolia signa
Penitrare magis, tot mala dente terrae

6

Antonio Beniuenio.

ANTONI male sit mibi, ac molesse
Si non uel fesulana rura, si non
Vel ipsos topiarios recessus,
Queis nil alsius est, amoeniusq,
Sordent iam mibi tam diu carenti
Te, quem plus cupio uidere, et arcte
Complecti, atq etiam dare osculanti
Mille basia, quàm beata, et ampla
Persarum mibi comparare regna.

Bened: Varchius.

AD Benedictum Varesium.

Quis te vocauit plures Doctissime
Boncomiu Varesi mus,
Nunc millies, et millies, et amplius
Orat, precatur, obsecrat:
Ne liberalis ceteris, solum sibi
Auarus, et parcus nimis.
Ipsum iocoso, amabili, et dulcissimo
Tuo beare carmine
Diu recuses: atq festiuissimo
Lepore consolarier:
Ex ore namq Varesio celestia
Manare mella credimus:
Seu tu potentem ad alta tollis sidera
Florentiae Cosmum Ducem:

Vicos et Bostes, et subacta moenia
Aeternitati conseras:
Latina siue scripta felicissime
Sermone redeas patrio, et
Ignes licoris, aut fugacem Pallida
Tusco recantas Baroito.

Franc. Bonconius f.

Ad BACCIUM Valerium Jureconsultum.

Si uis iure mihi iurisconsultus haberi;
Ad te quæ mitto; consule mala bonj.
Sicut ego, semper qui te coluiq, colamq;
Ad me quæ mittis; consulo mala bonj.

Benedictus Varesius.

Lutio Nobili

Magno, ac perpetuo dolore, qui me
Usq; torquet, Eusq; Liberabor
LULI candide Amice, si, quod opto,
Et spero, Alterius, tuáue penna
Intellexero psalmacum salubre,
Fuisse, ac Tibi pristinam, bonamq;
Omnem restituisse sanitatem

B. Varchius.

Baccio Valorio

BACCI delitium meum, decusq;
Vel tu ad me propera statim, vel ipse
Statim ad te properabo, nam videre
Te diu excucior, Loquiq; Tecum.

B. V.

Petro Stupsa

Candidissime STUPHA mi vocare
Culpa, ac nil tibi turpe, nil insigne
Conscire est adeo potens, ut omnes
Flocci pendere debeat Malorum
Iocnas, ac probra ficta nil movent,

B 2

Ad Alemannum Saluiatum

Saluiadum spes alta domus ALEMANNE, mihique
Quam uita, atque ambo lumina, care magis:
Quod nulla à nobis tibi uenit epistola, ne me
Quaeso, putes non gratum, memoremque tui.
Nam quo ita desidiae, pigri et torpedo ueterni
Superuenit regni mentem, animumque mihi,
Vt sexdecim calamum uix unquam sumere possem
Et dum amicitiae sat facere officijs.
Ergo commissi culpam non ipse, sed omnem
Substinet effetto corpore languor inersi
Permultum ut taceam, nec parua negocia, quae me
Longe etiam solito distinuere magis.
Ignosces igitur, nec dedignabere Amico
Vt nolens tandem scribere, quidue geras.

Bened: Landius

Ad Alexandrum Puccium

R.

O no mihi tam gratas solvisti carmine grates,
Illo nil poterat gratius esse mihi:
Non quid tu quicq; doleas, aut ego fleri
Ad Cylum fratris Landiphus exequias
Sed quia te puerum, qui me pro munere tuo
Nec mecum, prodi Lysa vivere doces.

B. 1.

Ad Aloysium Sancium.

Extremos dum Tu SANCI uisure Britannos
Adproperas, nec Te sęua moratur Syems,
Quandoquidem magni ad Regem mandata parentis
Magna ferens, nusquam Te licet esse diu;
Tutum iter, et foelix Tibi nos, reditumq; precamur
Perceleremq, et longę tędia nulla uię:
E nostro certe labentur pectore nunquam,
Sic o sic nostri sit meminisse Tibi.

Benedictus Varchius

MAGNVS ERAT PER SE, VEL MAXIMVS INCLYTE COSME
PVLCHER, INGENS MAGNANIMI FILIVS ERIDANI.

AT NVNC DE SOCERO, QVO NEC FŒLICIOR ALTER,
NEC MELIOR, MVLTO SE QVOQ MAIOR ERIT.

QVIN AFFLICTA, SVISQ DIV PROSTRATA RVINIS
ITALA RES, ITERVM TOLLET AD ASTRA CAPVT.

BEN.S VARCIVS:

Ad COSMVM MEDICEM
FLOREN: DVCEM.

MAGNVS erat perse, uel maximus inclyte COSME
Pulcher magnanimi filius Eridani:
At nunc te socero, quo nec

Vt, cum fata uocant, Mæandri ad fluminis undas
Albus olor solita dulcius arte canit:
Sic tu PAVLE IOVI ripas moriturus ad Arni
Narras Eridani dum monumenta ducis,
Quod nulli taceant, non mirentur Minores,
Insolitum dulci fundis ab ore melos.

Bened: Varchij.

Dum pietatem in Deum Dijs gratia nunquam Locutus,
Londinum ios Ito prosilit ore Cruos.
Tyrannus Judit London urbis et amplis
Habere atq; arcem subditus esse cruos:
At Tamesis: Tyrannum Mitat Deprima Sur Engen,
Qui Infestat Sacrosanctus Hebraeis Deus.

Marcenado le 28 [illegible]

Gijon Donne [illegible]

Belle Donne [illegible]

est [illegible] l'[illegible]

Datene pour [illegible] que [illegible]

[illegible]

Ne [illegible] [illegible] mi [illegible]

Il [illegible] [illegible]

Dieu [illegible]

(Se [illegible]

Madrid [illegible]

Ad Tuos Cosmum et Ferdinandum Magnos Etruriae Principes Med.

Florentinus Dicat.

COSME Pater, FERDINANDE Pater, quos inclyta virtus

Herculis, medicae nobilitavit artis

Dotibus, et coelo descendere cupiunt ab ipsis

Pisae urbem, quibus influit Arnus agrisque

Fertilis, Pisanis Vidus dedit ante

Senensis Hieronymus, Insignibus adiuta Ducis.

Non ille geronti solus sed ipsum in illo

Cui sed praeclarior est quod ab illis nomen habet

Dum patrium in solum Dijs æqua minaq; socatur,
Hors amessis læto protulit ore sonos:
Fortunæ subdit rudex volutiq; et una
Naturæ atq; omni latitus esse comes.

Benedictus Varchius

Cæsari Herculano.

Si res concedunt verbis, et carmina rebus,
Sunt verba, Heedes, carmen erit ipse simul.

X

O scala rimum sint, quid scandere possit Hortus
Experiens, aut certus quid dare ipse queat?
O scala Naturum Sibare, sit ultima meta
Sit Pneumum o scala ultima meta dare.

18

Benedictus Nunchius
Eglis Vincentius

Quod me tam docte, quam fabre candide Lg
Et Latio celebres carmine, et angelico,
Doctrinam Lando, mentemq; Excolendo istam,
Indicium tantum tam diu abesse queror.

Pendant l'orange, a P levant l'huile
[illegible]
Orange a 1 lemon les y

Mon [illegible] a E
Mange [illegible] a A1

Pour [illegible]

[illegible]

[illegible]

A spice' magnanim' referens sacra ora Philippi'
Æs, Arretini' grande LEONTIS opus.

Magnus uterq; quidem, sed uter magis? ambigu=
Maximus est Regum: hic maximus Artifeu? lum, ille est.

Bened: Varchij'

Hispani' Regis mai[illegible]as, uisq; LEONTIS
Hoc uno clarent Hospes in ere simul.

Si il melius Rege hoc, maius mi' arte LEONTIS.

10

Aspice magnanimi referens sacra ora Philippi.
Es, Arretini grande Leonis opus.
Magnus utrq; quidem, sed uter magis? ambiguum, Ille
Maximus est Regum: hic maximus Artificum est.

21

B. V.

Ad cosmum Medicem Floren: Ducem

Magnus erat perse, uel maximus inclyte cosme
Pulcher Ingens magnanimi Filius Eridani.
At nunc te socero, quo nec Felicior Alter,
Nec melior, multo se quoq maior erit.
Quin afflicta, suisque diu prostrata ruinis
Itala Res, iterum tollet ad Astra caput.

Ad cosmum Medicem Floren:

Illi, quem Charites omnes, quem pulcher Apollo,
Quem fouet in docto sæpe Minerua sinu.

Ad Dominicum Venerium.

Quis non miretur non firmo in corpore firmum
Iudicium, ingenium, consilium, eloquium?
At quo debilior, quo carcer tenuior extat,
Hoc magis ad superos aufugit ipse animus:
Atq ibi terrena tanquam compage solutus
Dinoq aspectu atq alloquio potitur.
Quare ego Veneri clarissime, & optime non dum
Constitui, tibi utrum gratuler, an doleam,
Sed cur non grater, cui tantum à robore mentis
Quantum à non valido corpore abest, euprat?
Quande igitur tua damna, & te solare iacentem,
Quod cælo atq Deis vicinus adhuc fueris.

Bened. Varchius.

Ad Paganum Paganium

Iam facili, ac puro quæ scripsi carmina versu
PAGANI, nullo delebit tempus in ævo.
Et te medicum deflentem funera Regum;
Solantemq; animos; magni & constantia CESARIS
Pectora mirantem, nullis obnoxia fatis;
Si qua fides vero est; totus mirabitur orbis

B. V.

Al Molto Magco, e valoroso Cavallo nelligr. Di Br. Bas.
Sotto honorm

Julio Nobili

Magno, ac perpetuo dolore, qui me
Vsq torquet, et usq liberabor
Jvli candide Amice, si, quod opto,
Et spero, Alterius, tuae penna
Intellexero pharmacum salubre
Fuisse, ac tibi pristinam, bonamq
Omnem restituisse sanitatem.

Baccio Valorio

BAcci delitium meum, decusq
Vel Tu ad me propera statim, uel ipse
Statim ad Te properabo, nam uidere
Te diu exercior, loquiq tecum.

Petro STVLHÆ.

Candidissime STVLA mi uacare
Culpa, ac nil sibi turpe, nil iniquum
Conscire, est adeo potens, ut omnes
Floccipendere debeat Malos,
Tecnas, ac probra ficta nil uereri.

Bened: Varesius.

Ad Julum Stupham.

Quem forma, ac specie, uariisq; coloribus iuuim
Mittimus, Ethereum terra imitata dedit.
Incipe Natura miracula tu quoq; monstrum
Naturæ, à teneris concipere unguiculis.
Ac Sophiâ iamnunc totum Te dede Magistris:
Sola Hæc ingenio est digna animoq; tuo.
Cætera uerborum carissime, et optime IVLI
Hæc rerum causas, diuitiasq; docet.

Ben: Vall:

Se da quest'onde, ch'a solcare sentete
Di Cariddi, di Scille, e di Sirene,
E d'altri mille Sorrendi Mostri piene,
Condurui in porto, e saluo uscir uolete;
Non sol con ambe man gli occhij chiudete
Ma turate l'orecchie che men uiene
Ogni altro scherno, e perir ui conuiene,
Se l'udite giamai, nonche uedete,
Contra la uista lor, contra l'amaro
Suon, che si dolce, à chi l'ascolta, pare,
Nullo è senon fuggir certo riparo.
Fuggite dunque Signor mio, se caro
V'è, ch'io u'ami, et honore, e ponga al paro
Delle Frondi più d'altre amate, e care.

Ad Eundem.

Tot bona nascenti tibi SVLI, ac tanta dederè
Sydera, quot LAVRO, ac quanta dedere meo,
Vt non ipsè quidem, sed te vix dicerè digna
Æterno possit carminè Meonides.
Quod si nostra tibi non sordent carmina, certè
Non merito id nostro est, sed bonitatè tua:
Ad Cœlum nam quo sublimins ipsè canendo
Ire velim, ad terram Sæ deprimor usq; magis.
Quisquis plura canit de te, maiora relinquit,
Qui maiora refert, is meliora tacet

Ad Julum Stufam.

Julj Stufa neterum recens parentum
Atq; amor pariter nouem sororum:
Idem delitium, decusq;, coraq;
Phoebi; Mercurijq;, Palladisq;
Non dum ter bene quinque natus annos:
Die quaeso, mihi; quam male, ac moleste
Tractat te tua non venusta, verum
Insulsa, atq; adeo impudens grauedo!
Vas quam semiter, improbe, immodeste,
Inique, insipide, impie, indecore
Egit, cum tibi nil minus putanti;
Dimentiue minus, minus merenti;
Dum domus reuenis, Statim, repente
Fecit turgidulas genas, et ipsa,
Quae prius fuerant Sabella, et ostru,
Et rosa, et minij rubore plena,
Niue, marmore, et albioria lacte.

Accelui, atq; sta literas novare,
Vt quod te doceat nihil relinquas,
Ipsum sed superes fere magistrum,
Doctrina, ac simul elocutione,
Annis non bene quindecim peractis.
Quæ quamvis mihi cognita, atq; pridem
Essent perspecta, tamen libet fateri
Verum, longe animo fuere nostro
Hybleo quoq; melle dulciora.
Tantum te quasi filium supra omnes
Videre, ac puerii bonis præesse
Sanctis moribus, artibus claris,
Iampridem cupioq; prestoloq;,
Immo iam videoq; gaudeoq;.

Bened. Var

Iulio Stuphæ.

Quinque vides uno coniunctos flore palumbes
Puniceo quos nunc mitto colore tibi;
Scilicet ut magnam tam parvo in munere, vimq;
Naturæ, atq; artem, tum decus inspicias.
Incipe magne puer rerum perquirere causas,
Et Sophiam totis viribus aggredere.
Hæc utrumq; decent: solus tu munere tali
Dignus es: Hæc possum sola tibi ipse dare

Ben: Vax

R.

43

Io non cerco di questo, e non desio
Altro più bel soggiorno, perch'io poso
Qui solo ogni tal cura, ogni noioso
Pensier, ch'apporte, o cresca il tempo rio.
Varchi qui sempre, e non altroue, oblio
La mortal mia bassezza, ond'io son oso
Quasi farlo, ch'un tempo il cor m'fa roso,
Il Mondo odiar, d'ogni ben far rostro
E parmi del Ciel cara mi pugge,
Di mia salute sauer più fido pegno
Quanto dal Vulgo più lontan mi celo.
Con Voi m'allegro, à cui doppio sostegno
Fa doppio honesto Amore, e nò col pelo
Cangia il desir, ma nuouo foco aggiunge

Bernardo Vecchietti

Ben puo Signor sovra tutte Altre altera
Guisen la Donna nostra, e disdegnosa,
Poiche la, donde muove à dove posa,
Altra non vede il Sol beltate intera.
Per Lei convien, ch'ogni rea voglia, o fera;
Ogni cura, che mil sembri, e noiosa,
Ogni basso pensier di mortal cosa,
Solo che si miri, o pur s'ascolte, pera.
Ch'ella per innalzar l'Anime venne
A Dio collo splendor degli occhi santi
E col suon di sua dolce alta favella.
O Voi beato mille volte, e quanti
Con Voi dietro à tal duce ergon le penne
Per farsi al Ciel sicura strada, e bella

Prione da i chiari uostri, e santi rai
Dal d'Honestate, e di beltate foco,
Che chiunche gli mira pure un poco,
Di dolcezza arde non sentita mai.
Io certo, o felice Hora,
Da che gli uidi, e non gli scorsi à pena,
Di si nuouo piacer la mente ho piena,
Che s'al Ciel con l'ali sue men uolo ogn'hora.

Quando la dolce vostra amata vista
Grate altroue, ogni dolor m'attrista:
Volgete dunque in meglio occhij talhora,
Se non vi piace, e se dolendo io mora.
Il dolce vostro mansueto viso
Mi mostra tutto aperto il Paradiso;
Dunque alto Signor mio talhor ridete,
S'un vostro seruo humil bear volete.
Il dolce vostro ragionare accorto
Mi tornarebbe in vita, essendo io morto.
Dunque quei graui accenti in dolci tempre
Sciogliete, se vi cal, e s'io viua sempre

Julio Nobili

Jocundissime Nobilis uales'ne?
Si uales, uales, rogoq́, et oro,
Vt semper ualeas; uale, ualensq́
Te ualente memento me ualere.

Benedictus Varchius.

Mentre, e S'al dolce canto
Accorda le dolcissime parole
Il buon GIVISO, e Se'l manto
Ha di virtuti; e di belle vle sole;
Se me seguirion pronti
Dice, ascoltando, Orfeo, fra lieto, e tristo,
Le fere; gli augei; le selue; e i monti;
Se dunque fatto Saurian, s'udito, e visto
Hauessen, com'io fo, tai voci; e suoni?
Anfione io'l dirò: Noi; sassi; e fonti;
Ma dietro à sui bei doni,
Gl'Orfei seguan lo SIVIA, e gli Anfioni

Vah quam turpiter egit, et proterue,
Hi ergo genialibus diebus,
Queis nil lętius est, magisue festum,
Omnes cum Religui sicentiore
Vita cum iaciibus, iocis, cachinnis,
Mille et lusibus affatim fruuntur:
Ipse tu tenebris iacens, domiq̃
Iamq̃ carcere laxiore clausus,
Latens, o Bone publico carebis.
Nec fictas potuis uidere larvas
Nec conuiuia adire! nec choreis,
Et concentibus interesse! queis tu
Omnium puer elegantiarum
Disertus, puer omnium sepôrum
Sciens, ut cytharęq̃ soles prędere.
At tibi male sit mala, atq̃ iniqua,
Immo pessima, et omnium, omniumq̃
Iniquissima pestilens grauedo,

Quæ tantum facinus facis, nec ultro
Te pudet puero nocere, forma
Venusta, et bonitate singulari:
Nec non ingenio, eloquentiaq;
Prestanti; et Tibi Phœbe comparando.
Sed bene est bone IVLE de salute
Nil est, quod nocere, nil, quod unus
Par pene Hippocrati; suo et Galeno,
Iampridem tuus, optimus medentum,
Qui luce est mihi; cariorq; vita,
Franciscus tibi sedulo medetur;
Qui te quam minimo dolore, sanum
Brevi restituens, et integellum
Prestans non modo nos tuos, sed omnes
Mœrore, atq; metu grani levabit

Julio Stupsa.

JULI SAVIA atauis insignibus edite, et amplis
Predite diuini dotibus ingenij
Vique adeo tibi me perceperit cum tua rara
Virtus, tum multus gratia, et eloquium,
Vt nisi diuersa studiorum mole grauarer
Assidue, et curis tristibus opprimerer:
Solum te Latia, solum nostrate Psalia
Nunc prosa loquerer, nunc numeris canerem,
Quin etiam Argolicis te compellare Camenis
Auderem, tibi sunt si magis ille animo;
Quamquam seu Greece, seu Thusce, sive Latine,
Exiguum quiddam est, quod suo, nel nihilum.
Sed nec voce mea, nec laudatoribus istis,
Musarum, et Phœbi tam tibi diti opus est.
Cur tu ergo Sec duces, ad me? cur? ni quod egeni
Munera sæpe solent mittere diuitibus.

De Julio Stuppha, et Apolline, e Minerua.

Audisset Phoebus SYLVIAM cum forte canentem,
An ne etiam cantu me quoque uicerit Amor!
Idem cum rursus dicentem audisset eundem,
An ne in Amore, inquit, Mercurius loquitur!
Certe aut effigiem sumpsit Deus ales Amoris,
Aut animum illius, uerbaque sumpsit Amor:
Neutrum est Pallas ait, nerui sic mortalis, et unus,
Vixque puer, duce me, treis superos superat.

Benedictus Varesius

Iulio Stuphæ.

Iulii, quem Gratiæ omnes, quem cantor Apollo,
Quem fouet in casto docta Minerua sinu:
Angustum virtutis iter quod mollibus annis
Ingressus, latam spreuerit via viam.
Quis non Sui adeo miretur moribus, et Te
Ad Cœlum ueris laudibus usque ferat?
Ipse quidem, ut primum vidi, audiuique loquentem,
Obstupui, forma captus, et eloquio.
Sed tu perge puer, non carcer, at ultima meta
Spectanda est: solus præmia finis habet.

Bened. Varchius.

Ad Eundem.

Iuli nobilium stirpis alta, atq; alta parentum
Gloria cum forma, tum magis ingenio,
Carmina quod Greece tot pangas, totq; Latine
Non bene ad sue ternam natus olympiadem,
Mira quidem res est, et quam vix credere quisq;
Est pote, qui te non aut uidet, aut loquitur;
Sed longe est, mihi crede, magis mirabile, cui sis
Vix puer, esse parem consilio senibus,
Et gravibus curis, magnisq; incumbere rebus,
Atq; animum sanctis moribus excolere

Ad Benedict: Vareſ:

Frigidulos Vareſi, Galiani inuiſere colles
Iamdudum flagrans cura animusq; mihi eſt
Quærenti non tam Sinc fugere atq; aliquali tuo quam
Iucundo alloquio, et liberiore frui:
Non aurei deſiderium, nó ferui da Sonorum
Me retinet ſitis Sic ſed uiolentus amor:
Aligeri at puero ſpreto cum matre iocoſa
Mi tua continuo rura beata petam,
Me tunc aſpiciat Dominus Memnuſia multa
Seuiat in meos tarda podagra pedes.

Bilgi:

Aura gentil ch'a la dolce ombra intorno
Soauemente queste fronde moui,
Deh fa tu metta l'ali, et uoli, e troui
Quella che in rime ogn'hor celebro et orno.
O la gran fiamma de l'estiuo giorno
Da lei col fresco tuo spirto rimoui,
Si che l'ingiuria del calor non proui
Il delicato, e caro uiso adorno.
Ma se d'Amor potessi il foco insano
Tempriar tutta però ne quindi andrai
Che di cotanto in mi tu parte spenga.
Così ne l'Antro suo chiusi ritenga
Eolo, perch'a te non noccian mai
E lo Scitico figlio, e l'Affricano.

L. A.

On aiunt, Senæ pater tua munera dulcem
Lætitiam et somnum uina parare Somni:
At si nodosam properant hæc ferre podagram,
Noctes atq; dies qua uigilans crucior,
Aut saluam ipse pedam pestem hæc si auferabilis
Aut Gabe Gabe Gunc somnum lætitiamq; tilr.

Ad Adon: Gual:

Qui potis est Adouarde mi si tot ferre tenebras
Lucia, lucenti Sydere lucidior!

L: F:

Te fili si quis Larsevit, ultor ero.

×

Errat cum caro p̃ gnore aquis Danae ~~Danae~~

×

Ægida dat Pallas, consilium q̃ tibi.

×

Fratris ut arma geras, nudus ad arsha volo.

Ad Sicinium

Cum ~~equos~~ pedes occurro; quamuis te multa salutem;
Tanq̃ non noscas me aspicis; atq sileS:
Quod si eques, ipse caput nudans summittis; honorem
Hunc tu Sicini non mihi das; sed equo: —

B. R

Ad Benedictum Varchium.

Indignum quòd me ad Cœlum, Doctissime VARCHI,
Versibus Hetruscis, ac Latijs tuleris:
Quas possum, tibi nunc, sed non, quas debeo, grates
Inculto, at memori pectore reddo libens.
Parcius, oro, tamen posthac laudare memento,
Aut illos, qui, me, plus meruêre, cane:
Quamuis, quæ de me, nimio deceptus amore,
Dixisti, solum sint mihi pro monitis.
Vt tuis sim par fortatibus, ipse profectò
Conabor, si mî fauerit ipse Deus.
Tu modò perge tuum Permessi ad flumina Iulum
Ducere, et Aonijs sistito culminibus.

Iulius Stupa

Georgius Cornelius ad Benedictum Varchium Epasticon

Sic minuit nostram tua Musa, precesq; podagram,
Ut Phebus radijs nubila densa suis.
Quam mirum est nobis nullum medicina iuuamen
Attulit, et per te nunc dolor omnis abest.
Nos magis haud morbus terrebit, carmine postq;
Atq; malum precibus VARCHIUS omne fugat.

Ad Eundem

Responsum ut facerem tuis Patronus
Iuprit carminibus, tuli quod aegre,
Namq; haud castalios bibi liquores
Nec notę mihi sunt nouem sorores
Quę ludendo tuum colunt Agellum.
Feci hos uersiculos tamen, iubenti
Vt morem gererem, legas serena
Quos cum fronte, memor sieq; nostri.

Franciscus Pascherianus.

In Varchium.

Dicite felices animæ, quas posse renasci
Doctoris Samij Dogmata sacra ferunt.
Quam piscorum animam natú migrasse putatis
Augusta in Varchi corpora corporibus!
Hinc genæ simul hunc intra migrasse Moronis,
Petrarchæq animam credimus Arnigenæ.
Hanc Latina Cycly modulans, seu carmina Etrusca
Spectum versus æquipsorve colit.

M. Tullius Benius.

Ad Benedictum Varchiũ
aliosq; sodales

VARCHI, uosq; alij boni sodales
Rectè quos iubeo precorq; semper
Saluere, ut mihi filios duos, qui
Sunt et delitiæ, meiq; ocelli,
Quæ fortet modo dulcior uoluptas
Mihi; quã numeris frequẽs uacare, et
Vestris colloquijs simul potiri?
Hoc quidem cupio, hoc precor, sed an sed
Clausæ sunt precibus meis et aures
Humanã, uade animo fugit uoluptas.
VARCHI, te uideor uidere dulce
TRINTI cantare (audienti et ipso)
Ipsos ysderibus parces ocellos

Dictare et quoq; carmen, unde sanctis
Alcidem studijs, quibus beatè
Viuitur, moneas: et ipse pergat
Quod iam cepit opus. Cur ergo uestro
Abstrahor latere? ah nimis seuerus
Fatum, quid meruc procul fore hinc iã
Neq; his colloquijs frequens potiri
Vetteris et numeris frequens uacare?

Hier.s Zopphius

FRANCISCO Medice Iuuentutis Principi.

O Spes non modò Maximi Parentis,
Quem vultu penitus, refersq; uerbis;
Sed uerum decus omnium Iealorum,
Immò totius Orbis, atq; summum
In primis columen, salusq; nostri;
Gratias quoniam Tibi referre
Non possum, ut cupiòq;, debeòq;,
Non ingratus ago, atq; agam profectò,
Dum vita hos mihi subministrabit artus.

Iulius Stupha.

Ἀπὸ τῆς Λατίνης.

Πρὸς ΦΑΝΚΙΣΚΟΝ Μέδικην, Τὸ τοῦ Νέου Κύριον.

Π ατρὸς ἐλπὶς οὐ μόνον τῆς Μητρίς,
Παντέλως ὃν μὴν τόμαν' ἀν, λόγῳ τε
Εκπεξῆς, ἀλλὰ Μέγιστον ἤδη
Ἰταλιωτῶν
Ὦ Κλέος. μᾶλλον δὲ κύκλῳ ἅπαντος,
Καὶ ἔρεισμ' ἀληθινὸν ἐς τὰ πρῶτα,
Καὶ βοήθεια ἠμτορία, χάριν σοὶ
Μὴ ἀποδοῦναι,
Ὦ σ ὀφείλω, κ' οὐχομ', ὅτ' ὁῖός ἐμὶ.
Μὴ μὴν ἀγνώμων δὲ ἐν' οἶδα, κ' εἴ(ω,
Μοὶ ὅταν ξωὴ μέλῃ ἀν μὴν ἀυτη
Τοῦτ' ὑποίσει.

Ἰουλίου Στοφα.

Ad Benedictum Varchium.

Dum tu Romana VARCHI Musaeq; Thalia
Hac caleata tuis tesca canis pedibus,
Tesca palatinis olim prelata potentum
Edibus à claris relligione uiris,
Hec sinis in ceca magnos caligine uolui
Heroas, lucem sed trahis in mediam,
Insignem geminę ostendis te munere lingua, et
Doctrina insignem cum pietate pari.
Et quod nostra cupis gestis equare priorum
Gesta patrum, cupio non minus ipse quidem
Tempora sed nostris obstant cenatibus egra
In qua non nostro consilio incidimus.
Quod si me indutum laqueis laxauero, forsan
Non indigna geram, que referenda putes.

Franciscus Mendoza Cardinalis.

Ad Franciscum Robertellum.

Quòd tam sępe, adeoq; iniqua, & audax
Robertelle tibi, tuoq; honori,
Suis cum paribus per angiportus
Ut quęrit tenebras, timetq; lucem,
Nunquam dissimilis sui, maligna
Turba detrahat imperitiorum;
Non assis facias, & infacetos,
Turpem qui Venerem sequuntur, ullum
Nec usquam ingenuum putant amorem,
Ut illos decet, atq; te, facetis
Deludas salibus, iocansq; serio
Ire à te iubeas malas in oras,
& castum Lygerim pudice amare
Perge, si sapis, optimumq; nobis
Bonis moribus, artibusq; redde,
Ac nos carminibus tuis uicissim,
Quos sanctissimos omnium, omniumq;

Formonssimus ustulat Cupido
(Si quisq́ aut fuit, aut erit, beatos
Super sideribus, deisq́ tolle.

Fandi: et ob uariam eruditionem,
Varronis propè mox parem futuram
Doctrinæ: modò cœlites benigni
Concedant uindem tibi senectam.
Sed uerum hæc graueire prædicanda,
Non sis uerecundisq; deterenda
Incomptis. Vtor ergò decore plus
Illi, tu potens facillimè, tu
Prudentissimus omnium uidere;
Disertissimus optimè explicare:
Et, quamuis tua causa nunc agatur
Prolata tamen æquitate summa
Iudex esse uoles Catonianus.
Hunc uale, Vogiog condido die
Meo nomine plurimam salutem.

M. Tullius Gerrius.

De Benedicto Varchio.

Varchius æterno celebrat dum carmine laurum,
Dulcisona mulcens æthera uoce, chely:
Juppiter e cælo numeros miratus, & artem;
Hic ait est proles Delius ipse mea.
Arbor bonos nemorum, rabies quam pessima Noti
Lædere, nec sæui fulminis ira potest;
Tu frondosa uires, melius q; uirebis in annos,
Aonio cum te nectare Apollo riget.
At facie uisa præclari Vatis; an (inquit)
Mortali Dinos æquiperare licet?
Phœbe, Cupido uelut magnos olim arcus honores,
Hic tibi Vir plectrum, subrisiet q; lyram.

Hier. Patt.us

Cum, aiunt, Lenæ pater tua munera dulcem
Lætitiam, et somnum mira parare homini;
At si nodosam properat hæc ferre podagram,
Noctes atq; dies qua vigilans crucior;
At ut sequar ipse pedum pestem Bacchi auferat ab illis,
Aut Sabe Sabe Sunt somnum, lætitiamq; tibi:

Ad Adon: Gual:

Quis potis est Adonarde mihi tot ferre tenebras
Lucia, lucem sydere lucidior?

Ad Benedictum Varchium.

Frigidulos Varchi; Galiani invisere colles
Jamdudum flagrans cura, animusq; mihi est
Quaerenti non tam hinc fugere, atq; valere tuo quam
Jucundo alloquio et liberiore frui
Non auri desiderium non servilia honorum
Me retinet sibi hic, sed violentus Amor:
At ligere et puero spreto cum Matre vicosa
Mi tua continua rura beata petam;
Ut torno arpiciat dominus Rhannusia multa,
Sequiat inq; meos tarda podagra pedes.

L. F.

Valeri, quo nil mihi dulcius, aut magis gratum
licet, et fas est, scilicet, dic quid agas
Similis nam fit Lucrosa volumina inter
ac potius magnum volui Aristotelem?
Ipse ego squallentes dum studit scribere agros
oblitus aliquid poeta rigent
Ad quelli dense frondosque libri in urbem
propter agnoscere otia lenitas ego
Quaque idem et facias nebe mentoque legas
Sortiaque e cum possis mittere nulli mori.

Ad Benedictum Varchium.

Quis te rogauit plaudet Doctissime
Roncenius Varchi tuus,
Nunc millies, et millies, et amplius
Orat, precatur, obsecrat:
Ne liberalis cæteris, solum sibi
Auarus, et parcus nimis:
Ipsum iocoso, amabili, et dulcissimo
Tuo beare carmine
Diu recuses: atq; festiuissimo
Lepore consolarier:
Ex ore nanq; Varchio cœlestia
Manare mella credimus:
Seu tu potentem ad alta tollis sidera
Florentiæ Cosmum Ducem:
Vicos et hostes, et subacta mœnia
Æternitati consecras:
Latina siue scribis feliciissime
Sermone reddis patrio: et
Iques licetis, aut fugacem Phillida
Musæ recantas Barbito.

Fran^s Roncenius.

Hieronymi Amaltei.

Poculum Pyrrhenio Mendotius aurea Vati
Cum daret, implevit rore Pialia suo.
Vos Alij dicens, Saurite Helicona poëtae
Pierilibus. Diti Varesui ore bibat.

Quam sacer è puro dederat Mendotius auro
Vidit, et admovit Gentsui os patera.
Mox ita: Castalios Soe uno munere roves
Hauriat: Soe uno Varesui ambrosiam.

Eiusdem

Antonio Beniuenio

ANTONI, qui tot Proauos, clarumq; parentem
Non minus ingenio, quam bonitate refers;
Amplidem nisi te magno complector amore;
Ni tecum semper viuam, obeamq; libens:
Inuisus Phebo, ac DAPHNIM, DAPHNEMq; perosus
Ineream, nec me queso Dynintus amet,
A te dilectum cur ergo, et te vnicè amantem
Non visis, cum se fregerit ipse calor!
Num preter solitum tenuiss contemnis amicos!
An vero sordent vna beata tibi!
Num beata Alijs sordent tibi! si tibi rura
Sordida sunt, ualeant sordida rura mihi.

Benedictus Varchius

Iulio Hobili.

Iocundissime Hobili valêsne?
Si vales, valeo, vogoq; et ow,
vt semper valeas, vale, valensq;
Te valete memelo me valere.

6 v.

AD BACCIVM. VALORIVM.

Valori, quo nil mihi dulcius aut magis gratum
scilicet, et fas est, obsecro die, agas,
Ciuilis num tu sinuosa volumina iuris
An potius magnum ualuis Aristotelem?
Ipse ego squallentes dum findit Syrius agros
Omniaq; ardenti sole perusta rigent
Ad Gallum densa frondosæ vitis in vmbra
Propter aquam recubans ocia lenius ago.
Tu quoque idem vt facias valde moneoq;, rogoq;.
Sæuum est cum possis viuere velle mori.

Lond. Varrius

Ad Marium Columnam.

ASCLEPIADE MEDICE extinto quis dicere posset
Clare, ac docte MARI, quisui tacere putet?
Heu Seu dicendam nimium nimium q; tacendam
Materiem nostro Fata dederi malo.

Benedictus Varchius.

Ad Benedictum Varchium.

Vates non tantum mutos, hæc funera possunt
Reddere, sed mutis eripere atq; animas:
At cinis est cantu dignus, cantecq. canor
Quis negret, et docti Varchij. et Angelij.

Marius Columna.

AD PHILIPPVM VALORIVM
BACCII FILIVM.

Hasce duas pateras referentes Herculis acta,
Fictile perlepidum, donat habere tibi
Raius; accipito ergò, puer, animumque uirilem
Virtute excolito, et moribus ingenuis.

Flaminius Raius.

Ad Benedictum Varesium.

Tum te Romana VARESI, Vbiscaq; Iaelia
Hæc calceata tuis tesca canis pedibus,
Tesca palatinis olim prælata potentum
Ædibus à claris vellegione viris;
Nec sinis in cæca magnos caligine volui
Heróas, lucem sed trahis in mediam,
Insignem gemine ostendis te munere linguæ, et
Doctrina insignem cum pietate pari:
Ac quod nostra capis gestis æquare priorum
Gesta patrum capio non minus ipse quidem,
Tempora sed nostris obstant conatibus ægra
In que non nostro consilio incidimus,
Quod si me indulum laqueis laxauero, forsan
Non indigna geram, quæ referenda putes.

Franciscus Mendolius Cardinalis

Ad Franciscum Mendotium Cardinalem Amplissimum.

Et pulestram pateram MENDOTI, et carmina pulestra
Musis: placeat si mage quaeris aliam:
Nulla tuis speciosa magis sunt carmina sed haec
Vlla tua est usquam diuitior patera:
Mi tamen est quanto virtus pretiosior auro
Cara magis tanto carmina sunt patera.

Benedictus Varesius.

Ad Andrcam Angulum.

Et patera dilo exo auro MENDOTIVS, et me
Donauit cultis ANGVLE carminibus.
Illa, pro rebus donantis, proque salute
Cum faciam superis una libabo pius:
Haec ipse, ut nostros semper tententur sonores,
Falsa licet, cineri grandia sculpe meo.

Idem.

Munus opum Pateram misit MENDOTIVS, idem
Mentis opus misit carmina culta mihi:
Vtraque cara quidem, se tanto sis uilior illa est,
Quanto est Fortuna clarius ingenium.

Idem.

Sacrum libero

Hic, ubi tam longe sinuosum despicit Arnum,
E se Fesuleum tollit ad Astra iugum,
Hac, qua Me patera donat MENDOTIVS olim,
Intonse Sece libo uina Lyee tibi,
Vina magis Cio, magis et generosa Falerno,
Quis abeant tristes spe redeunte mali:
Qu facc tot foelix uiuat MENDOTIVS annos
Virtutes quot sunt illius et merita,
Hi is dictis, placido suspollens lumina Coelo
VARCHIVS, auratio proluit ora mero.

Idem.

63

De casu Lydæ sponsæ. Annibal Caccus.

Dum cupit inuitas extinguere Lydia flammas,
Atque grauis uenenis distillare pectore curas,
Impatiens fot ferre suis incendia uenis,
Lydia, quæ Laias superat formosa puellas;
Immemor ipsa uiui, cara qui obiita cuiuis,
Nec uigilem pauitans glaciali frigore brumam
Egreditur thalamos per amica silentia noctis,
Hoc uentis in uanas horror et in alta profundi
Ora uiri pungit, liquidisque in uirginis undis:
Sic ut precipitans temerarios horruit ausus
Ipsa suos, totos qui uenenis expallet artus,
Aut diem dulcem timuitque excedere uitæ:
Iam sacra Iouis Nimphæ sinuosi cadentique
Excipiunt, tum casum plenis gemunt,

GH

Cui sic unanimis placido sermone loquantur;
Quo vivis? aut qua spe nostras discendis in aedes?
Extinctus cinis tantos pervenit amor flavillos?
Fallitis; hoc nullo medicamine quaeque culmus:
Cum sales in medio Neptunus fluctuat ardens,
Nos quoque dum minimum gemimus ipse fontibus ignis
Saepe cupidineo comburiemur pectora extra;
Saevus atque urit misero sub insula regnantis
Saevus Amor, gratusque suis gratatur amicis;
Ergo amnos iunxit in mutuos consulta virtuosis,
Et Veneris Naro Matrique Cupidinis alma
Reddat tuos cunis, tua fortia prisca pandit,
Et dulcem nodo cervicem nexit ingali,
Sic cumulam culpa minuit, vegetemque nodo revoco

Annuit his monitis Virgo, dominorque recepit
Mentes Deos domita, supplex humilisque precatus
Sit facilis, iramque suis iam longe repellat
Cordibus, minuitque subito fons maximus undis
Extollens se ultra fontem, supremaque labra;
Et Naiam rebus incolumem dimittit amatae,
Et prona rupta suo redditur concavo lacus. —

Exigui dum tu lenti prope flumina Remi
Pinguia Felsinei prospicis arua soli
Illaq perplexi uoluens anigmata iuris
Immoreris nimium sedulus in studijs
Hos hic etruscei non longe à fluminis unda,
Qua tuus antiqua lar uetus arte nitet,
Oscia florenti sine te traducere in urbe
Non lęti heu curis cogimur usq nouis.
Non tamen assiduo iuuat indulgere labori,
Et mortem exemplo penè uocare tuo.
Nam modo uulgus iners circum spaciamur ad aras
Nunc medio serimus uerba iocosa foro,
Hic ubi marmoreus non integer astra colossus,
Verum humero inuignis deficiente uidet,
Sant ubi et Herculei nuper multa arte labores
Magnum equidem, sed longe inferioris opus
Et tamen interea iocundos inter amicos
Dignum aliquid semper colloquimurq grauc,
Hic etiam multum de te sermonis habetur,
Ingenium laudat dum mihi quisq tuum.
Marcellinus adest urbis secli spes altera nostri

Iam pene equalis, consimilisq; Patri,
G noster Iasius, nosterq; Georgius, à quos
Nulla unq; poterit me soluisse dies,
A tq alij centum, sed primus Iunior ille
Martellus, quo non alter amabilior
S iue animi egregias puerili in pettore dotes
Seu spectes pulchri corporis ampla bona
G modo Fesuleas lenti conscendimus arces
Qua tibi adhuc nostra stant gemina antra manu
G circum arboribus seruant tua nomina trunci;
Lentius hec, illec cortice laurus habet
G si et lauri nodoso in stipite carmen pvocevo
Quod sancti eterum pignus amoris erit,
H ANC EGO DIVORVM SEMPER DIGNABOR HONORE,
EFFICIAM MERITIS NEC TAMEN EQVA SVIS
V iue diu mihi sancta arbor, te queso nec Imber
Verberet, aut uentus, solue nocere queat
V t uentura diu mirentur sęcula laudem
Desuetam Insolitam, et puram puro in amore fidem
H u, memini, cum tu defessus laure iaceres,
Insolitos uolucres concenuisse modos.
C ertatim et Zefiri circum, strepitantibus auris
Spirabant ranco frigora blanda sono, Dulci

Et lenis estivum suadebat murmure somnum
Quę liquida ~~ex puro~~ fonte cadebat aqua, è claro
Ipse tuis varias immiscens frondibus herbas
Texueram flavis cerula serta comis;
Et procul attonito mirabar pectore qualis
Maiestas, quantus surgeret ore decor.
Talem graminea sessum venantibus herbam
Arbitor orthygium decubuisse deum
At nunc assiduo studij, nimioq labore
E facie cessit ~~m~~ui nidus ille color
Et quę sideribus fulgebant æmula quondam
Lumina, sunt lapsa languidiora rosa
O, pereant leges et inania nomina iura
Quę nos hoc ęvi nil nisi furta docent,
Nemi ego qui legum confisus diceret arte
Omnia se tuto posse patrare mala.
Atq reos ~~verbis~~ legum inversis defendere verbis
Et praeq multiplici fallere iura dolo.
Quin etiam miseros opibus spoliabat avitis;
Prob scelus, et cunctis iam timor unus erat
Utinus in terris fuerat sine legibus olim,
O, cur non illo tempore natus ego?
Scilicet hęc tantum spectant mala sęcula frandes

Omnes, diuitias fasq, piumq putant,
H inc ipsos inter fratres, natumq, patremq
Iurgia, et in sano lis agitanda foro
H inc etiam nata est inter discordia amicos,
Ah miseri, sed non uera erat illa fides
V erus amor non curat opes, te Laure uolente
Dispeream si non omnia regna darem,
G potius, quam tecum uno contendere uerbo
Pretulerim mille incommoda mille neces.
Q uisq suos sequimur mores, mihi semper amicos
Cura fuit santa percoluisse fide.
G te precipue, quem primis iunior annis
Germani cepi fratris habere loco.
V ix bene adhuc puero decimus tibi fluxerat annus
Sed tamen ingenio tum quoq magnus eras.
J estis Picene doctissimus anibal ore
Anibal aeterno iunctus amore mihi.
I lle tibi ut nulla non esses parte beatus
Formator docilis contigit ingenij:
F elix ille quidem tanto preceptor alumno
Illo sed felix non minus ipse tamen
S i teneram palo temnas adiungere uitem
Decidet, aut tanto non fluat uua mero
I pse etiam ualles Musarq atq ardua Phebi
Culmina monstrabam non mihi nota docens
E t quamuis magnis currentes passibus, ambo
Vos tamen hortabor tam bene cepta sequi

Ter quinto Titan sed cum iam verteret annum
Deseris amisso patria tecta patre;
Illo me tristis tentabat tempore morbus,
Nec socius potui, nec tibi adesse comes.
Felineosq; lares discenda ad iura profectus
Nullam unq; es vacuam passus abire diem.
Donec bis nonies redeun tibi tempora veris
& tria sunt annis addita lustra tribus
Nulla ne finis erit tantorum aut pausa laborum
Ah miser, et nimium prodige laure tui!
Purpureus sciat hoc ter magnus Avunculus, egre
Qui suus est in te, perpetiatur Amor
Non quia te nolim studio precedere cunctos;
Sed quia noverunt omnia habere modum.
Aeterna viuunt mortalia cuncta quiete
Post tenebras, semper fulget amica dies,
Et semper rapidis agitantur flatibus orni,
Tu quoq; post pluuias Phoebe redire soles.
Sed bene quod studijs altus melioribus artes
Ingenuas toto pectore, amandus amas.
Non tu fallaces, non res miraris inanes,
Nec qui scit leges, omnia scire putas,
Seis me aliquem hic studijs Quondam impendisse laborem

Assiduis nimiq; vexantur

Dum puer inuitus iussa paterna sequor,
I estes Alpheæ mihi sunt ab origine Pisae,
Multaq ad exortum nox vigilanda diem,
& decius fama toto notissimus orbe
Quiq suos patruum solus, auumq refert.
Qui ~~Hi~~ ~~ii~~ nunc Meduacus qua pinguia perluit arua
Cimica cum gnato compare cura docet 1ura
Quid quidē amore tuo nuper, linguaq mitore
Ad studia hęc longo tempore post redij
& tibi nescio quid scriptis mandauimus omne
Quodcunq ē liquida deleat amnis aqua
Vel pater ardenti vulcanus torreat ignem
& cineres cauri, deripiantq noti,
Non quia non iuris cupiam consultus haberi
Indigna ingenio, sed reor illa tuo
Nam matura licet non dum tibi uenerit ætas;
Doctrina ante annos, iudiciumq uenit.
Felices illi quorum non tempore lites
Non fora, non carcer, pena nec ulla fuit
Non rogo, non scelus est aliena periūla, ludum
Et lucrum alterius, damna putare suum:
Quam melius rerū obscuras inquirere causas
Hoc mundi immensum quo moueatur opus;

V nde benigna uenus, que sit uiolentia martis
Quid Tellus, ingens quid uelit unda sibi
V Iane sub terris maneat nos cura repostos
Cum cito letheas transierimus aquas?
A Itaq; Pegasidum, magnorum more uirorum
Ocia securum docta per antra sequi.
Q uos inter primus diuino pectore Bembus
Adriaci Bembus gloria summa Maris,
S olus hic etrhuscos inter, latiosq; Poetas
Eminet, ut priscos non minus equet~~anos~~, Anos
Q ui nunc res uenetas Romanis dicere uerbis
Aggressus, primas hac quoq; parte feret
N on tamen huic noster cedet victorius, anni
Ingenio modo sint, iudicioq; pares,
V nus is argolicam latio sermone Minerua,
& latios Tusco temperat ore sales.
H uius diuini iam nunc Ciceronis honores
Purgatos mira reddidit arte labor.
O mnibus huic unum uotis exposcite docti
Tempora dent superi quanta dedere bona.
S ilicet, ut graie tandem pomeria liinguae
& clare fines proferat ausonie
T u quoq, ni fallunt isti presagia uultus;

Nec tamet huic multum cedet

& Phoebus uates falsa decere solet,
C larus eris triplici Romana per oppida lingua,
& uiuet nomen sęcula multa tuum. cuncta.
J empus adest, cum tu Phoebi, iurisq sacerdos
Fulgebis gemino cinctus honore caput.
J unc Pater exoriens de rupibus Apenini
Jybridis ęquabit nobilis Arnus aquas,
J unc tua uicturis intexent nomina cartis
Quiq soluta modis, quiq ligata canunt.
C erte ego si tantis non essem dotibus impar;
Si tali possem par facere ingenio.
N ulla dies, nulla hora tuis sine laudibus iret
Vnum te nostrum carmen haberet opus,
Q uidqd Apollo tamen nobis seu carmine Ethrusco,
Seu dederit Latio, seruiet omne tibi;
Q uin etiam argolicos nuper percurrere campos,
Ignotasq diu sępimus ire uias
V t quandoq tuo possimus camina sensu
Digna dare et iuuenis facta referre senes,
J nterea frustra expertum puer optime uires
Sufficiat mentis signa dedisse bona. :—

71

70

71